

Alelie Coronelová-Camitanová
(Založené na skutočnom príbehu)

Tento príbeh sa odohral na Filipínach.

Predtým, ako Marius vošiel dnu do domu, začul, že vo vnútri sú nejakí ľudia. Nazrel cez okno.

Pomyslel si: *kto vie, kto to je.* Jeho mama žila kvôli práci v inej krajine, takže zvyčajne bol doma len on a Lola (starká).

Otvoril dvere. Boli tam všetci jeho kamaráti!

„Prekvapenie!“ povedali.

„Chceme s tebou osláviť medailu, čo si dostal na súťaži v Taekwonde,“ povedal Mariusov najlepší kamarát Jose.

„Som na teba taká hrdá.“ Lola Mariusa silno objala. „Na telefóne je tvoja mama! Som si istá, že bude chcieť počuť všetko o tvojej medaile.“

Potom, ako sa Marius porozprával s mamou, si s kamarátmi užil oslavu. Zabavili sa rozprávaním

a jedením Lolinho báječného jedla.

„Chceš so mnou ísť zajtra na bowling?“ Spýtal sa ho Jose pred tým, ako odišiel.

„Jasné!“ povedal Marius.

V ten večer pred spaním sa Marius pomodlil. „Nebeský Otče, ďakujem ti, že si mi dal tak úžasných priateľov a rodinu. Prosím, požehnaj moju mamu, kým je tak ďaleko. A prosím, požehnaj ma, aby som sa zajtra zabavil s Josem na bowlingu.“

Marius však na ďalší deň na bowling nešiel. Prišla búrka a všetci museli zostať vo vnútri. Marius sedel doma a počúval dážď, ako bubnuje na strechu. Chcel vidieť Joseho.

Pršalo po tri dni. Ulice boli zaplavené vodou. Niektoré domy na Mariusovej ulici boli tiež zaplavené.

Neskôr našiel Lolu v kuchyni. Varila niečo, čo krásne rozvoniavalo.

„Čo varíš?“ spýtal sa.

„Varím jedlo pre niektoré rodiny v našom zbore,“ odpovedala. „Ich domy sú zaplavené, tak ma biskup požiadal, nech pomôžem.“

Marius si spomenul na Joseho. „Môžeme uvariť niečo pre Joseovu rodinu? Aj oni asi potrebujú pomoc.“

„To je skvelý nápad,“ povedala Lola.

Marius uvaril pre Joseho a jeho rodinu ryžu a volské oká. Potom pomohol Lole jedlo zabaliť.

Dážď konečne ustal. Marius a Lola sa prebrodili ulicami, aby rozniesli jedlo. Voda siahala Mariusovi až po kolena.

Našli Joseho a jeho rodinu, ako stoja pred domom. Jose plakal.

Marius objal svojho kamaráta. „Je mi ľúto, že máte zaplavený dom,“ povedal. „Ježiš ňa miluje. A my tiež.“

Marius a Jose pomáhali vyčistiť zablatené veci v Joseho dome. Marius si počas práce spieval „Ja som dieťa Božie“. Keď si urobili prestávku, Marius dal Josemu jedlo, ktoré pre neho navaril.

Jose povedal: „Ďakujem, že pomáháš mojej rodine. A ďakujem ti za jedlo! Je vynikajúce.“

„Nemáš začo,“ povedal Marius.

Jose sa spýtal: „Myslíš si, že mi môžeš povedať viac o Ježišovi? A o piesni, čo si spieval?“

„Jasnačka!“ povedal Marius. „Chcel by si ísť so mnou v nedeľu na zhromaždenie? Tam sa učím o Ježišovi. A môžeme si spolu aj zaspievať.“

„Dobre,“ povedal Jose.

Mariusa to zahrialo pri srdci. Bol rád, že mohol Josemu a jeho rodine pomôcť. A bol šťastný, že sa mohol podeliť o evanjelium. ●

ILUSTRÁCIE OD JAMIE BALZOVEJ

ZAPLAVENÝ LÁSKOU

